

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BRISTEDE STRENGE

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

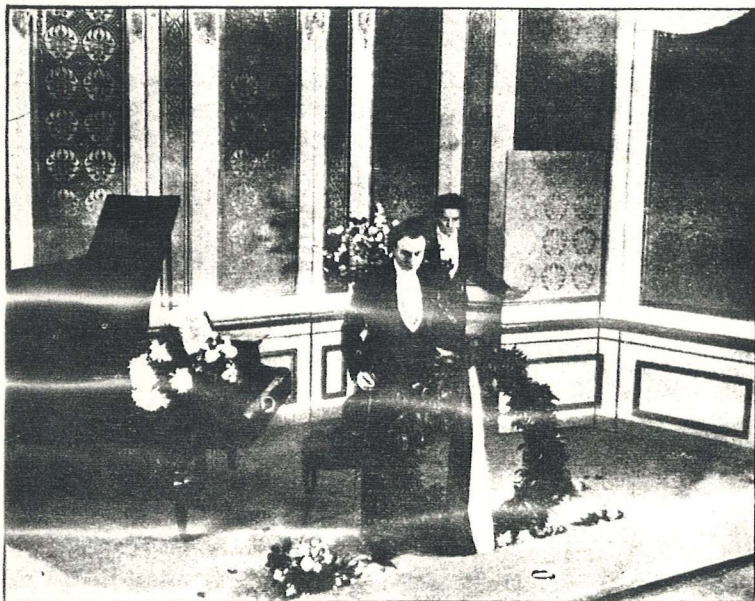
X
g

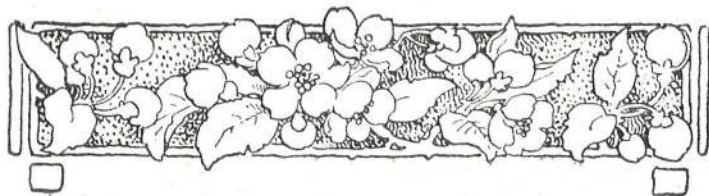
BRISTEDE STRENGE

• • • Skuespil i 2 Akter • • •

af

• • Martha Ottosen • •

Bristede Streng.

Skuespil i 2 Akter af Martha Ottosen.

HOVEDPERSONERNE:

Leyden, Violinvirtuos	Einar Zangenberg
Esther, hans Hustru	Edith Psilander
Doktor Holm	Anton de Verdier
Impresarien	Peter Kjær

Handlingen foregaar i en Storstad.

Den berømte Violinvirtuos Leydens Navn staar paa Plakaten, og hele Storbyens musikelskende Publikum skal overvære denne interessante og højt skattede Kunstnydelse. Leyden befinder sig i Musikhallens Solistværelse med sin Hustru og sin Akkompagnatør. Kunstnerens Hustru Esther overværer altid hans Koncerter; hver Gang sidder hun i den nærmeste Loge, og det er ham, som hendes af Musikens Toner begejstrede Blik inspirerer ham under hans Spil.

Publikum er samlet, Koncerten skal begynde; Esther tager Plads i Logen paa Tilskuerpladsen, og Leyden begiver sig ind paa Tribunen. Sjældent har hans vidunderlige Spil været saa henrivende som denne Aften, men med ét forekommer det Esther, som bliver hendes Mand usikker, som er han ved at standse i det hele, men kun for et Øjeblik. Ildebeholdendet er overstaaet, og Koncerten føres til Ende.

Da Esther genser sin Mand i Solistværelset, er Ildebeholdendet atter kommet over ham. Det er som var han udmattet til Døden, og kun med Besvær faar Esther ført ham til deres Hjem. Der sendes straks Bud efter deres Læge, Dr. Holm, som konstaterer en alvorlig Hjertelidelse, og kun

faa Timer efter ligger den beundrede Kunstner for Døden. Da han mærker, at hans sidste Time nærmer sig, kalder han Esther til sit Leje, fortæller hende, at hun var Sjælen i hans Spil og siger: „Formue kan jeg ikke efterlade Dig, men jeg skænker Dig min Kunstnersjæl, indtil Du elsker en anden.“

Døden kalder. Kunstneren er gaet bort, og hulkende synker Esther ræd ved hans Side.

Tiden gaar og Sorgen udviskes, men stadig lever Mindet om den Bortgangne i Esthers Hjerter. Som hun en Dag sidder ved hans Portræt, mindes hun hans sidste Ord, min-

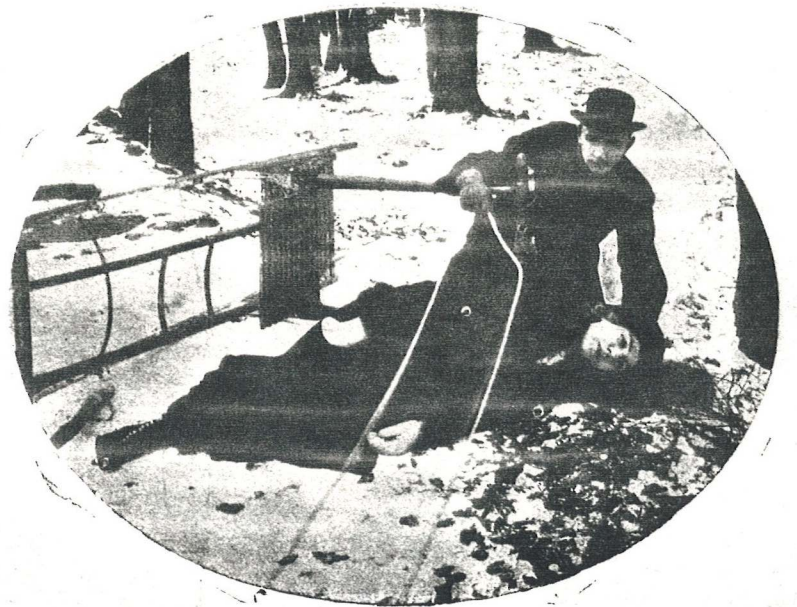
des, at han skænkede hende sin Kunstnersjæl. Hun tager hans Violin, forsøger at spille, og fra Instrumentet fremtryller hun de herligste Toner; nu forstaar hun sin Arv. Hendes Mands Impresario kommer paa Besøg; han hører hendes vidunderlige Spil, og begejstret foreslaar han hende at optræde; hun indvilliger, og da hun nogen Tid efter giver en Koncert, gør hun stormende Lykke. I hendes Spil genkender Publikum Mandens fine Kunst, og den samme Begejstring, som han i sin Tid var Genstand for, bliver nu hende til Del.

Dr. Holm har overværet hendes Debut, og Doktoren aflægger hende et Gratulationsbesøg. Doktoren, der længe har elsket Esther, men ikke har turdet nærme sig hende før

efter Sørgeaarets Udløb, tilstaar hende sin Kærlighed, og Esther beder om Betænkningstid.

* Tilfældet vil imidlertid, at de to Mennesker under et

Ulykkestilfælde kommer nærmere til hinanden, og Dr. Holm gentager sit Frieri, men endnu er Esther ikke helt sikker paa sine Følelser.

Esther har faaet Opfordring til at optræde ved en Velgørenhedskoncert. Første Afdeling af Koncerten er forbi, og

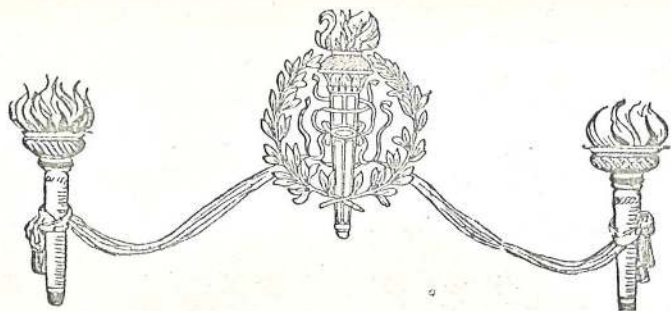

Esther har som sædvanlig gjort stormende Lykke. Men hun er urolig og nervøs; Dr. Holm har lovet hende at overvære Koncerten, og endnu har hun ikke kunnet se ham blandt Tilskuerne. Nu spirer Kærligheden i hendes Hjerte, og hun længes efter at gense hans trofaste Blik. Koncertens anden Afdeling skal begynde, Akkompagnatøren har lige anslaaet de første Akkorder, da hun ser Dr. Holm træde ind i Logen. Hun gengælder hans Blik med et lykkeligt Smil. — Kærligheden er vaagnet i hendes Sjæl. Nu skal hun begynde sit Spil, men i det selv samme Sekund brister Violinens Streng. Kunstnersjælen, som hendes Mand efterlod hende, indtil hun elskede en anden, er gaet bort; men i Stedet har hun fundet en ny Kærlighed, en ny Fremtidslykke.

16254

1.

Bristede Streng.

Skuespil i 2 Akter af Martha Ottosen.

HOVEDPERSONERNE:

Leyden, Violinvirtuos Einar Zangenberg
Esther, hans Hustru Edith Psilander
Doktor Holm Anton de Verdier
Impresarien Peter Kjær

Handlingen foregaar i en Storstad.

Den berømte Violinvirtuos Leydens Navn staar paa Plakaten, og hele Storbyens musikelskende Publikum skal overvære denne interessante og højt skattede Kunstnydelse. Leyden befinder sig i Musikhallens Solistværelse med sin Hustru og sin Akkompagnatør. Kunstnerens Hustru Esther overværer altid hans Koncerter; hver Gang sidder hun i den nærmeste Loge, og det er ham, som hendes af Musikkens Toner begejstrede Blik inspirerer ham under hans Spil.

Publikum er samlet, Koncerten skal begynde; Esther tager Plads i Logen paa Tilskuerpladsen, og Leyden begiver sig ind paa Tribunen. Sjældent har hans vidunderlige Spil været saa henrivende som denne Aften, men med ét forekommer det Esther, som bliver hendes Mand usikker, som er han ved at standse i det hele, men kun for et Øjeblik. Ildebefindendet er overstaaet, og Koncerten føres til Ende.

Da Esther genser sin Mand i Solistværelset, er Ildebefindendet atter kommet over ham. Det er som var han udmattet til Døden, og kun med Besvær faar Esther ført ham til deres Hjem. Der sendes straks Bud efter deres Læge, Dr. Holm, som konstaterer en alvorlig Hjertelidelse, og kun faa Timer efter ligger den beundrede Kunstner for Døden. Da han mærker, at hans sidste Time nærmer sig, kalder han Esther til sit Leje, fortæller hende, at hun var Sjælen i hans Spil og siger: „Formue kan jeg ikke efterlade Dig, men

jeg skænker Dig min Kunstnersjæl, indtil Du elsker en anden.“

Døden kalder. Kunstneren er gaaet bort, og hulkende synker Esther ned ved hans Side.

Tiden gaar og Sorgen udviskes, men stadig lever Mindet om den Bortgangne i Esthers Hjerter. Som hun en Dag sidder ved hans Portræt, mindes hun hans sidste Ord, mindes, at han skænkede hende sin Kunstnersjæl. Hun tager hans Violin, forsøger at spille, og fra Instrumentet fremtryller hun de herligste Toner; nu forstaar hun sin Arv. Hendes Mands Impresario kommer paa Besøg; han hører hendes vidunderlige Spil, og begejstret foreslaar han hende at optræde; hun indvilliger, og da hun nogen Tid efter giver en Koncert, gør hun stormende Lykke. I hendes Spil genkender Publikum Mandens fine Kunst, og den samme Begejstring, som han i sin Tid var Genstand for, bliver nu hende til Del.

Dr. Holm har overværet hendes Debut, og Doktoren aflægger hende et Gratulationsbesøg. Doktoren, der længe har elsket Esther, men ikke har turdet nærme sig hende før efter Sørgeaarets Udløb, tilstaar hende sin Kærlighed, og Esther beder om Betænkningstid.

Tilfældet vil imidlertid, at de to Mennesker under et Ulykkestilfælde kommer nærmere til hinanden, og Dr. Holm gentager sit Frieri, men endnu er Esther ikke helt sikker paa sine Følelser.

Esther har faaet Opfordring til at optræde ved en Velgørenhedskoncert. Første Afdeling af Koncerten er forbi, og Esther har som sædvanlig gjort stormende Lykke. Men hun er urolig og nervøs; Dr. Holm har lovet hende at overvære Koncerten, og endnu har hun ikke kunnet se ham blandt Tilskuerne. Nu spirer Kærligheden i hendes Hjerter, og hun længes efter at gense hans trofaste Blik. Koncertens anden Afdeling skal begynde, Akkompagnatøren har lige anslaaet de første Akkorder, da hun ser Dr. Holm træde ind i Logen. Hun gengælder hans Blik med et lykkeligt Smil. — Kærligheden er vaagnet i hendes Sjæl. Nu skal hun begynde sit Spil, men i det selv samme Sekund brister Violinens Streng. Kunstnersjælen, som hendes Mand efterlod hende, indtil hun elskede en anden, er gaaet bort; men i Stedet har hun fundet en ny Kærlighed, en ny Fremtidslukke.

2.

Den danske Marine. Eskadreøvelser.

- 1) Admiralen gaar om Bord.
- 2) Den traadløse Telegraf.